

Matteusevangeliet 25:46

Eftersom Matteusevangeliet 25:46 utgör en av de svåraste bibelverserna att reda ut, har här ett särskilt kapitel avsatts för det ändamålet. Denna vers ingår i en text som handlar om tiden då Människosonen skall komma i sin härlighet för att döma alla folk:

*“När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då skall han sätta sig på sin härlighets tron. Och alla folk skall samlas inför honom, och han skall skilja dem från varandra, som en herde skiljer fåren från getterna. Och fåren skall han ställa på sin högra sida och getterna på den vänstra ... Sedan skall han säga till dem som står på den vänstra sidan: Gå bort ifrån mig, ni förbannade, till den **eviga** [aiónios] elden som är beredd åt djävulen och hans änglar. Ty jag var hungrig och ni gav mig inte att äta. Jag var törstig och ni gav mig inte att dricka. Jag var främling och ni tog inte emot mig, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte. Då skall de svara: Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse och tjänade dig inte? Då skall han svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig. Och dessa skall gå bort till **evigt** [aiónios] **straff** [kólasis], men de rättfärdiga till **evigt** [aiónios] liv.”¹*

Vad menas då med att elden och straffet är eviga? Först och främst bör betonas att det grekiska ordet *aiónios* inte alltid har evighetsbetydelse utan kan istället stå för en odefinierad tidsperiod, kort eller lång. Ellicott's kommentar av hela Bibeln bekräftar detta (se även under *Aión & aiónios*):

*“Matt. 25:46: Everlasting punishment -- life eternal. The two adjectives represent the same Greek word (aionion) aionios -- it must be admitted that **the Greek word which is rendered 'eternal' does not, in itself, involve endlessness, but rather, duration, whether through an age or succession of ages, and that it is therefore applied in the N.T. to periods of time that have had both a beginning and an ending (Rom. 16:25), where the Greek is 'from aeonian times;'** our version giving 'since the world began.' (Comp. 2 Tim. 1:9; Tit. 1:3) -- strictly speaking, therefore, the word, as such, apart from its association with any qualifying substantive, implies a vast undefined duration, rather than one in the full sense of the word 'infinite.'”²*

Om detta stämmer skulle vi i Matteus 25:46 istället kunna använda oss av orden ”tidsåldrig eld” och ”tidsåldrigt straff”. Denna typ av översättning har Helge Åkeson valt i sin version av Nya testamentet. Dessutom, när det står att de förbannade skall gå bort till den evige, eller tidsåldriga, elden innebär inte detta nödvändigtvis att de kommer att plågas lika länge som elden brinner. En text som tydligt stöder detta hittar vi i Jesaja bok:

---

¹ Matt. 25:31-33, 41, 46

² <http://gods-kingdom-ministries.org/CreationsJub/CJAppendixes/Appendix06.htm> 2009-11-04

*“Och de skall gå ut och se **liken** av de människor som har avfallit från mig. Deras mask skall inte dö och deras **eld inte utsläckas**. De skall vara en vämjelse för alla människor.”³*

Denna profetiska text syftar antingen på den händelse vi just nu läser om i Matteus 25, eller en händelse längre fram i tiden. Hur som helst visar denna text att de troende en dag skall gå ut och se *liken* (inte plågade människor) av de som avfallit tillsammans med en eld som fortfarande brinner. De kommer alltså att vara döda *innan* elden har slocknat. För om det är så att både elden och de fördömda människorna i Matteus 25 kommer att existera evinnerligen, hur får vi då ihop det med det glada budskapet i slutet av Uppenbarelseboken:

”Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Ty den första himlen och den första jorden hade försvunnit, och havet fanns inte mer ... Han skall torka alla tårar från deras ögon. Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta. Han som satt på tronen sade: ’Se, jag gör allting nytt.’”⁴

Om Gud en dag kommer att göra allting nytt, hur kan vi då förvänta oss att det samtidigt skall brinna en evig eld där människor evinnerligen kommer att vråla av smärta? Hur skall vi som troende kunna leva på en plats där ingen sorg, gråt och plåga finns, samtidigt som våra anhöriga och vänner plågas dag och natt i all evighet?

Men om vi ändå väljer att översätta ordet *aiónios* i Matteus 25:46 med “evig”, i betydelsen att människorna där går en evig plåga till mötes, får vi automatiskt problem med de många texter som visar på motsatsen. Malaki bok talar om att *“dagen som kommer skall bränna upp dem ... den skall lämna kvar varken rot eller kvist ... de skola bliva aska under edra fotsulor”*.⁵ Om domens dag innebär att de bränns upp och blir till aska, hur kan de då plågas i all evighet? Jesus sade att *“som när ogräset samlas ihop och bränns upp i eld, skall det vara vid tidsålderns slut”*.⁶ Än en gång samma dilemma, nämligen hur kan de plågas i all evighet om de samtidigt skall brännas upp i eld? Ett ännu större problem är att den traditionella förståelsen av Matteus 25:46 strider mot Guds rättvisa domslut, samt mot människans natur som enligt Bibeln faktiskt är dödlig (se under *Guds rättvisa domslut* och *Människans dödliga natur*). Det bör därför betonas om och om igen hur viktigt det är att vi hela tiden jämför skriftställe med skriftställe för att nå fram till sanningen. Sanningen uppnår vi däremot inte om vi fortsätter att bygga lärosatser med hjälp av verser ryckta ur sina sammanhang. Här kan vi använda oss av kung Davids ord som riktmärke: *“Summan av ditt ord är sanning.”*⁷

---

³ Jes. 66:24

⁴ Upp. 21:1, 5

⁵ Mal. 4:1, 3

⁶ Matt. 13:40

⁷ Ps. 119:160